

№ 55, poz. 341) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 542) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego, oraz na obszarze górnośląskim województwa śląskiego wprowadza się na przeciąg 6 miesięcy licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia postępowanie doraźne względem:

- a) naruszenia miru krajowego z § 125 ust. 2 K.K.;
- b) przestępstw przeciw życiu ludzkiemu z §§ 211 i 212 K.K.;
- c) rabunku z §§ 249, 250 i 251 K.K., oraz przestępstw z §§ 252 i 255 K.K.;
- d) podpalenia z §§ 306, 307 i 308 K.K., oraz zniszczenia rzeczy z § 311 K.K.;
- e) przestępstwa z § 315 K.K. o ile ono polega na uszkodzeniu albo na fałszywych znakach lub sygnałach;
- f) przeszkodzenia w ruchu telegraficznym lub narażenia na niebezpieczeństwo tego ruchu z § 317 K.K.;
- g) uszkodzenia lub zniszczenia z § 321 ust. 2 K.K.;
- h) przestępstw przewidzianych w §§ 5, 6, 7 i 8 ustawy z dnia 9 czerwca 1884 r. o zbrodniczym i wszechgroźącym używaniu środków wybuchowych (Dz. U. Rzeszy str. 61).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

1040.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 23 listopada 1922 r.

w przedmiocie upoważnienia urzędu marynarki handlowej na wybrzeżu pomorskim do wykonywania pomierzania statków i czynności urzędu żeglarskiego oraz wykonywania zarządzeń w zakresie policji portowej i żeglugowej.

Na mocy art. 15 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1) oraz w myśl §§ 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu i Handlu wszystkich spraw związanych z Marynarką Handlową (Dz. U. R. P. № 103, poz. 742) zarządza się co następuje:

§ 1. Dotychczasowy zakres działania urzędu marynarki handlowej na wybrzeżu pomorskim rozszerza się przez włączenie doń następujących czynności:

- a) wykonywanie czynności urzędu żeglarskiego (Seemansamt) wynikających z ustawy żeglarskiej z dnia 2 czerwca 1902 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 27 str. 175),

b) dokonywanie pomierzania statków morskich w myśl ustawy o pomierzaniu statków z dnia 1 marca 1895 r. ze zmianami z dnia 12 kwietnia 1908 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 17 str. 149) oraz wystawianie dokumentów pomiarowych w myśl tejże ustawy, wreszcie

c) wykonywanie policji żeglugowej i portowej w myśl par. 137 i 140 pruskiej ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. zgodnie z zarządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1041.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 grudnia 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności Urzędów Miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20, poz. 138), oraz rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie bezwzględne stawki opłat, wymienione w rozporządzeniach Ministra Przemysłu i Handlu: z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 326), oraz z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie opłat, pobieranych przez urzędy miar za przewóz narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach handlu (Dz. U. R. P. № 40 poz. 343) podwyższa się o 200%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 82 poz. 731).

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1042.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 listopada 1922 r.

o utworzeniu wiejskiej gminy Wizna w powiecie łomżyńskim.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz roz-

wiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z miejscowości Wizna w powiecie łomżyńskim tworzy się gminę wiejską z siedzibą własnego zarządu gminnego w Wiźnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

1043.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 10 grudnia 1922 r.

o utworzeniu gminy Lachowo w powiecie szczuczyńskim.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 roku, w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy Grabowo w powiecie szczuczyńskim wyłącza się następujące wsie: Bagienice, Bialiki, Brzozowo, Brzoski, Danowo, Filipki Małe, Filipki Wielkie, Glinki, Górskie, Kiełcze Kopki, Kiełcze Stare, Kowalewo, Kossaki, Kumelsk, Koziki, Lachowo, Laskowiec, Obiedzin, Okurowo, Rydzewo, Tyszki, Truszki Patory, Truszki Zalesie, Truszki Kucze, Wykowo, Wszebory i Zebry.

Jednocześnie z wyszczególnionych wyżej miejscowości tworzy się gminę wiejską Lachowo z siedzibą własnego zarządu gminnego w Lachowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

1044.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 grudnia 1922 r.

w przedmiocie częściowej reorganizacji władz podatkowych I instancji na obszarze izby skarbowej w Krakowie.

Na zasadzie art. 4, 9, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się administrację podatków w Krakowie, tworząc w jej miejsce inspektoraty skarbowe z niezmiennym zakresem działania a to: Inspektorat skarbowy I na obszar I, III, IV, V, XII, XIII, XIV, XV,

XVI, XVII i XVIII dzielnicy katastralnej, Inspektorat skarbowy II na obszar II, VI, VII, VIII, XIX i XX dzielnicy katastralnej i Inspektorat III na obszar IX, X, XI, XXI i XXII dzielnicy katastralnej.

Dotychczasowe agendy zniesionej administracji podatków przechodzą na właściwe terytorjalnie powyższe inspektoraty skarbowe.

§ 2. Istniejące dotychczas w liczbie 3 przy administracji podatków w Krakowie komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego, jako też komisje miejscowe do spraw podatku przemysłowego, przydziela się do nowoutworzonych terytorjalnie właściwych inspektoratów skarbowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r.; z tymże dniem traci moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

1045.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 11 grudnia 1922 r.

w sprawie częściowej zmiany zagranicznej taryfy telegraficznej.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 9 czerwca 1922 r. o podwyższeniu wewn. taryfy telegraficznej i częściowej zmianie zagranicznej taryfy telegraficznej (Dz. U. R. P. № 58, poz. 521) zmienia się jak następuje:

a) punkt 9 części II „zagraniczna taryfa telegraficzna. 1. Ogólne należytości” załącznika do wymienionego wyżej rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„9. Telegramy o kilku adresach — TMx—:

a) za każdy odpis telegramu zwykłego do 100 słów 50 centymów;

b) za każdy odpis telegramu pilnego do 100 słów 1 fr.;

c) za każdy odpis telegramu zawierającego więcej aniżeli 100 słów za każde następne 100 słów lub część tychże telegramu zwykłego 50 centymów a pilnego 1 franka. Oplatę w centymach i frankach mnoży się przez każdorazem ustalony ekwiwalent franka złotego do marki polskiej.

Powyższe stawki nie odnoszą się do telegramów do Rumunji i Węgier, do których należy stosować taryfę wewnętrzną”.

b) punkt 12 wymienionego wyżej w p. a) załącznika otrzymuje następujące brzmienie:

„12. Należytość za wniesioną reklamację od jednego telegramu zagranicznego jak za reklamację pocztowej przesyłki poleconej do zagranicy”;

c) punkt 13 wymienionego wyżej w p. a) załącznika otrzymuje następujące brzmienie: